

BERNAT METGE

Bernat Metge (1346-1413) va ser un autor català que va escriure tant en prosa com en vers. Va néixer a Barcelona en el sí d'una família benestant situada dins de l'esfera reial. El seu pare, Guillem Metge, era un apotecari al servei de Pere III el Cerimoniós. Quan el seu pare va morir, Bernat Metge va passar a ser el fillastre de Ferrer Sayol, que tenia un important càrrec d'escrivà, també a la cort.

Gràcies al seu padrastre, el 1371 Bernat Metge entra a treballar a la cancelleria reial. Gràcies a això sabem que Bernat Metge tenia unes qualitats necessàries per a aquest càrrec. Tenia una bona cal·ligrafia, un bon domini de les tres llengües (català, aragonès i llatí), una prosa elegant i culta que seguia el model dels autors clàssics, i una bona formació general en gramàtica, retòrica i filosofia moral.

L'any 1396 mor el rei Joan I i els consellers, als quals ja acusaven de fer abús del poder, són processats. Més tard, Martí l'Humà allibera els consellers i Bernat Metge torna a treballar a la cort al servei del nou rei. Aquest fet porta a l'autor a escriure "Lo somni", on Bernat s'adorm i en somnis se li apareix Joan I. L'obra segueix el model del diàleg filosòfic amb la finalitat de filosofar sobre un tema, per tant, està narrat en prosa filosòfica.

"Lo somni" consta de quatre llibres. En el primer es debat la immortalitat de l'ànima. En el segon es parla de les circumstàncies de la mort del rei. En el tercer llibre apareixen dos personatges mitològics, Orfeu i Tirèsies, que parlen de l'infern i critiquen la natura femenina. En el quart llibre els homes són criticats i els personatges mitològics recomanen a Metge que s'allunyi de l'amor. Amb aquesta obra Bernat Metge aconsegueix dues fites: redimir a Joan I, ja que tot i haver mort sense confessió, és situat al purgatori i no a l'infern; i exculpar-se a ell mateix, demostrant la seva innocència a partir del diàleg amb el rei.

A més, cal dir que "Lo Somni" té com a referent el "Secretum" de Petrarca, on s'estableix un diàleg entre Petrarca i Sant Agustí. Aquesta influència italianitzant li ve a Bernat Metge d'un viatge que fa el 1395 a Avinyó, on coneix Petrarca, que adapta els clàssics de Tit Livi, i llegeix aquesta obra. Una altra obra escrita en prosa filosòfica i amb influència llatinitzant és "Valter i Griselda" (1388), una traducció al català d'una epístola llatina de Petrarca, que al seu torn és la traducció d'un conte de Boccaccio, escrit en italià.

Quant a la poesia, una altra obra important de Bernat Metge és el “Llibre de Fortuna e Prudència” (1871), on l'autor explica en versos apariats de vuit síl·labes el seu viatge a l'illa de la Fortuna, un món fantàstic que li serveix d'escenari per a poder plantejar problemes de caire filosòfic. Per últim, cal destacar el “Sermó”, una obra de 211 versos on Bernat Metge fa una paròdia dels sermons moralitzadors.

Bernat Metge destaca pel seu estil a l' hora d'escriure, que contribueix enormement a dignificar la llengua vernacle. Això és degut a que l'autor imita la cadència de la frase llatina, posant el verb al final; utilitza frases llargues amb subordinació i emprava cultismes i llatínismes, tot citant autors clàssics. És per això que obre la porta a la prosa artística a autors com ara Joan Roís de Corella, Martorell i l'autor del “Curial e Güelfa”.